

دانشگاه علوم پزشکی تهران
دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان:

**بررسی تاثیر اجرای مدل مراقبتی پایداری تطابقی بر سازگاری اجتماعی
و تاب آوری مادران دارای کودک مبتلا به تشنج ناشی از تب**

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
در پرستاری

نگارنده:

نیلوفر باقری

استاد راهنما:

دکتر فاطمه خوشنواي فومنی

اساتید مشاور:

دکتر زیلا میرلاشاری، دکتر مولود رادفر

دکتر سید حمید شریف نیا

چکیده:

هدف:

علیرغم این واقعیت که تشنج ناشی از تب، به ندرت تبدیل به صرع می‌شود، اما اغلب والدینی که حتی یک بار شاهد بروز این مشکل در کودکان خود هستند، بار روانی، مشکلات عاطفی و اجتماعی متعددی را متحمل می‌شوند. بیماری کودک، بر شیوه زندگی خانواده تاثیر گذاشته، والدین، خود را در قبال بیماری کودک مسئول می‌دانند و به دلیل ترس از تبدیل شدن این وضعیت به صرع و پایدار شدن بیماری، تکرار حملات تشنجی، دچار درماندگی و ناتوانی می‌شوند. مادر جهت پیشگیری از تکرار حملات تشنجی در اجتماع سعی در خانه ماندن دارد که باعث کاهش فعالیت های اجتماعی و اعتماد به نفس مادر می‌گردد و این امر بر سازگاری و تطابق آنها با محیط تاثیر می‌گذارد. عوامل تاب آوری باعث می‌شوند که فرد در شرایط دشوار و با وجود عوامل خطرناک از ظرفیت های موجود خود در دستیابی به پیروزی و رشد زندگی استفاده کند و از این چالش ها و استرس های موجود در زندگی به عنوان فرصتی جهت توانمند کردن خود بهره جوید. در همین راستا کمک به مادران جهت افزایش تاب آوری و سازگاری اجتماعی از مهمترین اقدامات توانمندسازی و به عنوان یک عامل محافظت کننده، در نظر گرفته می‌شود. هدف از مطالعه حاضر، بررسی تاثیر اجرای مدل مراقبتی پایداری تطابقی بر سازگاری اجتماعی و تاب آوری مادران دارای کودک مبتلا به تشنج ناشی از تب است.

روش پژوهش:

پژوهش از نوع نیمه تجربی غیر تصادفی دو گروهی (کنترل و سپس مداخله) است. نمونه مطالعه، ۳۰ نفر از مادران دارای کودک مبتلا به تشنج ناشی از تب، مراجعه کننده به سی پی آر اورژانس بیمارستان مرکز طبی است. ابتدا داده های مربوط به گروه کنترل و سپس داده های مربوط به گروه مداخله جمع آوری شد. ابزار جمع آوری داده ها پرسشنامه های جمعیت شناختی، سازگاری اجتماعی بل و تاب آوری دیوید کانرسون بود. مداخله بر اساس مدل مراقبتی پایداری تطابقی زیر نظر طراح مدل تدوین و اعتبار یابی شد. مداخله در طی سه ماه شامل یک جلسه حضوری و هشت جلسه مجازی به صورت فردی در بستر پیام رسان واتس آپ برگزار شد. علاوه بر آن در طی این مدت، ارائه فیلم های آموزشی و پمفلت و پیگیری های روزانه مجازی و تلفنی صورت گرفت. در پایان، داده های حاصل از پرسشنامه ها با استفاده از نرم افزار SPSS25 و انجام روش های توصیفی آماری، بررسی شدند.

یافته ها:

در این مطالعه شرکت کنندگان اغلب در بازه سنی ۳۰-۲۵ سال قرار داشتند و اکثر آنها مدرک تحصیلی دیپلم (۵۳/۳ درصد در گروه مداخله و در گروه کنترل ۶۶/۷ درصد) داشتند. همچنین اکثر مادران در دو

گروه (مداخله ۶۶/۷ درصد و کنترل ۶۰ درصد) دارای یک فرزند بودند. شغل بیشتر مادران در (گروه مداخله ۸۰ درصد و کنترل ۱۰۰ درصد) خانه دار بودند. نتایج نشان داد دو گروه مورد بررسی از نظر مشخصات دموگرافیک اختلاف معنی داری نداشتند و همگن بودند ($P > 0/05$). نتایج آزمون ANCOVA نشان داد که افزایش میانگین نمره تاب آوری در گروه مداخله در مرحله پس آزمون معنادار است ($P < 0/001$) و افزایش میانگین نمره سازگاری اجتماعی در گروه مداخله در مرحله پس آزمون معنادار است ($P < 0/001$). ضریب Eta نیز نشان داد ۸۴ درصد از اختلاف نمره پس آزمون در گروه مداخله، ناشی از مداخله طبق مدل مراقبتی پایداری تطابقی می باشد. نتایج آزمون MANCOVA نشان داد، زمانی که نمرات پیش آزمون برای هر دو متغیر کنترل شده و نمرات پس آزمون به طور همزمان وارد مدل می شوند، مداخله آموزشی طبق مدل پایداری تطابقی می تواند ۸۴ درصد از افزایش همزمان (در تعامل با یکدیگر) نمرات میانگین دو متغیر سازگاری اجتماعی و تاب آوری را تبیین کند.

بحث و نتیجه گیری:

نتایج مطالعه حاضر نشان داد اجرای آموزش از طریق مدل مراقبتی پایداری و تطابقی می تواند موجب ارتقای مهارت تاب آوری و سازگاری اجتماعی مادران شود. علاوه بر آن، در این مطالعه مشخص شد که سازگاری اجتماعی بر روی تاب آوری موثر است؛ بدین معنی که درصد بالایی از افرادی که سازگاری اجتماعی بالاتری دارند، افراد تاب آور تری هم هستند.

کلید واژه ها: تشنج ناشی از تب، کودکان، سازگاری اجتماعی مادران، تاب آوری مادران، سازگاری اجتماعی، تاب آوری

**Tehran University of Medical Sciences
School of Nursing and Midwifery**

Title:

**Evaluation of the effect of implementing adaptive
sustainability care model on social adjustment and
resilience of mothers with children with febrile
seizures**

Thesis for a master's degree In nursing

Writer:

Niloufar Bagheri

Supervisor:

Dr. Fatemeh Khoshnavai Foumani

Consulting professors:

Dr. Jila Mirlashari

Dr. Moloud Radfar

Dr. Seyed Hamid Sharifnia

Abstract:

Target:

Despite the fact that febrile seizures rarely turn into epilepsy, most parents who even see this problem in their children, even once, suffer from a variety of psychological, emotional and social problems. The child's illness affects the family's way of life. Parents consider themselves responsible for the child's illness and suffer from helplessness and disability due to the fear of the condition becoming epileptic and the disease stabilizing, recurrent seizures. The mother tries to stay at home to prevent recurrent seizures in the community, which reduces the mother's social activities and self-confidence, and this affects their adaptation to the environment. Resilience factors cause a person to use his / her existing capacities to achieve success and growth in life in difficult situations and in spite of risk factors, and to use these challenges and stresses in life as an opportunity to empower oneself. In this regard, helping mothers to increase resilience and social adjustment is one of the most important measures of empowerment and as a protective factor. The aim of this study was to investigate the effect of implementing adaptive sustainability care model on social adjustment and resilience of mothers with children with febrile seizures.

Research method:

The research is a non-random quasi-experimental study of two groups (control and then intervention). The sample of the study was 30 mothers of children with febrile seizures referred to the emergency CPR of the medical center hospital. First the data related to the control group and then the data related to the intervention group were collected. The data collection tools were demographic questionnaires, Bell social adjustment and David Connerson resilience questionnaires. The intervention was developed and validated based on the adaptive sustainability care model under the supervision of the model designer. The intervention was held during three months, including one face-to-face session and eight virtual sessions individually on the WhatsApp messaging platform. In addition, during this period, educational videos and pamphlets were provided, as well as daily virtual and telephone follow-ups. Finally, the data obtained from the questionnaires were analyzed using SPSS25 software and descriptive statistical methods.

Findings:

In this study, participants were often in the age range of 25-30 years and most of them had a diploma (53.3% in the intervention group and 66.7% in the control group). Also, most mothers in one group (66.7% intervention and 60% control) had one child. Most of the mothers were housewives (80% in the intervention group and 100% in the control group). The results showed that the two groups did not differ significantly in terms of demographic characteristics and were homogeneous ($P < 0.05$). The results of ANCOVA test showed that the increase in the mean score of resilience in the intervention group in the post-test stage was significant ($P < 0.001$) and the increase in the mean score of social adjustment in the intervention group in the post-test stage was significant ($P < 0.001$). The Eta coefficient also showed that 84% of the difference in post-test score in the intervention group was due to the intervention according to the adaptive stability care model. The results of MANCOVA test

showed that when the pre-test scores for both variables are controlled and the post-test scores are entered into the model simultaneously, the educational intervention according to the adaptive stability model can be 84% of the simultaneous increase (interacting with each other). Explain the mean scores of the two variables of social adjustment and resilience.

Conclusion:

The results of the present study showed that the implementation of education through sustainability and adaptive care model can improve resilience skills and social adjustment of mothers. In addition, this study found that social adjustment is effective on resilience; This means that a high percentage of people with higher social adjustment are also more resilient.

Keywords: febrile seizures, children, mothers social adjustment, mothers resilience, social adjustment, resilience